Suchdol, Dejvice, Kongo aneb jeden únorový víkend

Sobota 6. února. Dopoledne to vypadá, že jsou všichni nemocní a nikdo nepřijde... Nicméně něco po půl druhé je kolem konečné autobusu 147 rušno. Hemží se tu neurčitý počet evangelíků malých, větších i dospělých. Dáváme se do pohybu, směrem k suchdolské kapličce, dále cestou z kopce lesem do Únětic. Tady někteří běhají labyrintem, jiní tráví čas v potoce. Skupině dětí se podaří obejmout Zapomenutou vrbu a následně počítáme, že má obvod 8 metrů.

Vracíme se zase do Suchdola a vytrvalé větší děti spolu s Martinou, Kateřinou a Lenkou odcházejí do sboru, kde stráví večer a noc. Vaříme polévku, připravujeme divadlo o Lutherovi, hrajeme potmě schovávanou. Večer při četbě knihy Na arše v šest se těm nejživějším zavřou oči.

V neděli ráno se do sboru trousí nejprve Naši pěvci, naposledy zkoušejí Missu simplex Rihardse Dubry, z kuchyňky se line vůně česneku. Bohoslužby jsou slavnostní, plné hudby, zpěvu, scházíme se na večeři Páně. Po bohoslužbách děti nabízejí za dobrovolný příspěvek uvařenou polévku. Vybraných peněz je něco přes 5 000, budou na podporu dětí ve škole v Kongu. V sobotu měly děti spoustu dobrých nápadů, co by se africkým dětem do školy hodilo.

Vězte, že je nám v Dejvicích dobře. Pánu Bohu díky.

Noc v kostele s dětmi

V podvečer první říjnové soboty se ve sboru v Dejvicích sešlo 9 dětí, aby zjistily, co se v noci děje v kostele. Nebyly tam samy, spolu s nimi tu byla sborová sestra a farářka. Naším tématem bylo „Když se o chléb dělím". To je název písně, kterou děti také v neděli zpívaly při bohoslužbách. Během večera jsme připravovali těsto na chleba, který jsme ráno upekli a přidali k výzdobě na stůl Páně. Právě kvásek, který se do chleba dává, je jednou z věcí, o kterou se můžeme dělit a ono nám neubývá.

Dejvický sbor má krásnou a funkční kuchyni s troubou, tak jsme s pečením pokračovali. Pustili jsme se do přípravy biblického koláče. Děti bravurně hledaly v Bibli a našly, které všechny suroviny budeme potřebovat, došli jsme do obchodu a dali se do pečení. V neděli po bohoslužbách koláč rychle zmizel a pro zájemce přikládáme recept. Pochází z Německa, já ho mám od Hanky Gottwaldové, kterou jste mnozí asi také znali.

V neděli ráno byly děti v kostele neobvykle včas, mohly se zapojit do různých nedělních příprav a několikastupňově vítaly přicházející, někdo stál už venku na ulici, další u dveří, další vkládal lidem do ruky ty správné zpěvníky. Den díkčinění byl tak hned od rána veselejší. Děkujeme, děti!

Fotografie a text dodala Lenka Ridzoňová